

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/128/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010638
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1114010638.1

Uznesenie

Krajský súd Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci odsúdeného L. V., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6PP 108/2014 zo dňa 11.11.2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného L. V., l.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6PP/108/2014 zo dňa 11.11.2016 bolo podľa § 68 ods. 2 Tr. zákona vyslovené, že sa odsúdený L. V. v skúšobnej dobe uloženej mu uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6PP/108/2014 zo dňa 02.09.2014 neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov a šesťnásť dní, ktorý mu bol uložený trestnými rozkazmi Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T 82/2013 zo dňa 20.11.2013 a 3T 92/2013 zo dňa 09.07.2013 vykoná.

Svoje rozhodnutie samosudca okresného súdu odôvodnil tým, že menovaný bol uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6PP/108/2014 zo dňa 02.09.2014 podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestnými rozkazmi Okresného súdu Malacky v konaní pod sp. zn. sp. zn. 0T 82/2013 zo dňa 20.11.2013 a 3T 92/2013 zo dňa 09.07.2013. Na časť nevykonaných trestov bola odsúdenému určená skúšobná doba v trvaní dva roky a súčasne mu bol podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona nariadený probačný dohľad vo výmere jeden rok. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2014.

Pri posudzovaní, či odsúdený L. V. viedol v rámci skúšobnej doby riadny život, súd prvého stupňa zistil, že menovaný sa počas skúšobnej doby dopustil úmyselného trestného činu a bol za toto svoje konanie právoplatne odsúdený. Vychádzajúc z odpisu registra trestov okresný súd konštatoval, že odsúdený sa v rámci skúšobnej doby dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, pre ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/348/2015 zo dňa 25.08.2015. Uvedeným rozhodnutím bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom k tomu, že odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší úmyselný trestný čin, keď riadil motorové vozidlo napriek uloženému trestu zákazu činnosti a takéhoto konania sa dopustil v období od roku 2013 už päťkrát je zrejmé, že nevyhovel podmienkam stanoveným pri podmiennečnom prepustení.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený L. V. sťažnosť, ktorá bola dodatočne odôvodnená písomným podaním obhajcu odsúdeného.

V dôvodoch sťažnosti odsúdený vyjadruje nesúhlas s rozhodnutím súdu prvého stupňa a to najmä z dôvodu, že okresný súd neakceptoval obhajobou navrhnuté dôkazy a z vecnej i materiálnej stránky

absolútne nezohľadnil navrhované dôkazy, ani vecnú a právnu argumentáciu obhajcu. Konaním prvostupňového súdu bolo znemožnené naplnenie práva na obhajobu a takisto došlo k porušeniu práva odsúdeného na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Okresný súd nezohľadnil obhajcom odsúdeného namietané uplatnenie tzv. Barbruchovej klauzuly. V posudzovanom prípade je totiž jednoznačné, že skutočnosť tak, ako sú dané v tejto veci, naplňajú všetky znaky a predpoklady pre aplikáciu uvedenej klauzuly, teda pre uplatnenie výkladu „contra legem“ v prospech princípu spravodlivosti nad tvrdosťou pozitívneho práva.

Z okolností prípadu je podľa sťažovateľa jednoznačne preukázané, že formálne došlo k porušeniu povinnosti počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia, avšak iba z dôvodu, že odsúdený chránil život, zdravie a majetok iných osôb, čím splnil podmienky krajnej núdze. Z materiálneho hľadiska neporušil ustanovenie § 68 ods. 2 Tr. poriadku, nakoľko viedol ako vodič motorové vozidlo, ktoré chcel v opitosti riadiť jeho priateľ, čím chránil život a zdravie svojho priateľa a jeho partnerky. Tento prípad je podľa sťažovateľa klasickou učebnicovou ukážkou toho, kedy je právo „slepé a nespravodlivé“ a kedy je konajúca osoba v záujme spravodlivosti a práva potrestaná tvrdosťou zákona. Odsúdený tiež namieta, že prvostupňový súd vo svojom uznesení ani jedinou vetou nevysvetlil a neodôvodnil, prečo a na základe akej právnej úvahy neaplikoval tzv. Barbruchovu klauzulu. Za predpokladu, že súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú relevantnú námietku súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti a svojvôle.

Vzhľadom na uvedené argumenty navrhol odsúdený zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Sťažnostnému súdu bol okrem toho zaslaný návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 0T/348/2015. Dôvody tohto návrhu sa opierajú o totožné argumenty ako podaná sťažnosť.

Krajský súd v Bratislave ako súd nadriadený na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že odsúdený L. V. bol uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02.09.2014 sp. zn. 6PP/108/2014, právoplatným toho istého dňa, podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 11.11.2013 sp. zn. 3T 172/2013, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 20.11.2013 sp. zn. 0T 82/2013 a trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 09.07.2013 sp. zn. 3T 92/2013 s tým, že na čas nevykonaného trestu mu bola určená skúšobná doba v trvaní dva roky.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona súd nariadil odsúdenému probačný dohľad vo výmere jeden rok. Skúšobná doba začala odsúdenému plynúť dňom 02.09.2014 a plynula do 02.09.2016.

Z obsahu spisového materiálu je možné zistiť, že v prípade všetkých troch rozhodnutí Okresného súdu Malacky bol L. V. uznaný vinným z prečinu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona. Trestným rozkazom sp. zn. 3T 172/2013 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, ktorý vykonával od 20.12.2013 do 20.06.2014. Trestným rozkazom sp. zn. 0T 82/2013 bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, ktorý podľa správy z ústavu na výkon trestu odňatia slobody začal vykonávať dňom 20.06.2014 a predpokladané ukončenie výkonu tohto trestu bolo stanovené na 18.12.2014. Posledný uložený trest trestným rozkazom sp. zn. 3T 92/2013 vo výmere štyri mesiace mal odsúdený vykonávať v čase od 18.12.2014 do 18.04.2015.

Okresný súd určil za účelom rozhodnutia o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia termín verejného zasadnutia na 11.11.2016 a o tomto termíne upovedomil obhajcu, prokuratúru a predvolal odsúdeného L. V.. Odsúdený na verejnom zasadnutí priznal, že v priebehu skúšobnej doby šoféroval auto a to z dôvodu, že nechcel dovoliť, aby si za volant sadol jeho opitý priateľ. Tieto skutočnosti v rámci výsluchu na Okresnom súde Bratislava II pred sudcom neuvádzal, lebo mu bolo povedané, že ak by sa proti rozhodnutiu odvolal, na hlavnom pojednávaní by to dopadlo ešte horšie.

Podkladom pre vydanie uvedeného rozhodnutia boli oboznámený obsah spisového materiálu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 348/2015, aktualizovaný odpis registra trestov, výsledok lustrácie v registri priestupkov a správa mediačného a probačného úradníka Okresného súdu Senica. Z týchto dôkazov vyplynulo, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život a dopustil sa úmyselného trestného činu.

Podľa § 68 ods. 1 až 5 Tr. zákona pri podmienечnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmienечným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Ak podmienечne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Ak súd vyslovil, že sa podmienечne prepustený osvedčil, má sa za to, že trest bol vykonaný dňom, keď bol podmienечne prepustený.

Rovnako sa má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď došlo k podmienечnému prepusteniu, ak súd bez viny odsúdeného do roka od uplynutia skúšobnej doby nerozhodol, že odsúdený zvyšok trestu vykoná. Súd môže tak rozhodnúť do dvoch rokov, ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienечného odsúdenia.

Opätovné podmienечné prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné.

Podľa názoru sťažnostného súdu, okresný súd správne postupoval pri preskúmaní a hodnotení správania sa odsúdeného a dospel k správne mu záveru, že odsúdený nesplnil podmienky podmienечného prepustenia, preto vyslovil, že sa odsúdený neosvedčil. Odsúdený zjavne nedisponuje nevyhnutne potrebnou mierou zodpovednosti a nemá vytvorené dostatočné zábrany, vďaka ktorým by sa dokázal vyvarovať ďalšieho porušenia zákona a úspešne tak odvrátiť hrozbu výkonu zvyšku trestu. Preto je záver okresného súdu o neosvedčení odsúdeného L. V. v súlade s ustanovením § 68 ods. 2 Tr. zákona. Život, ktorý odsúdený doteraz viedol a to aj počas plynutia skúšobnej doby, nemožno označiť za riadny život.

Z obsahu spisového materiálu možno zistiť, že L. V. sa dňa 23.08.2015 v čase okolo 00,58 hod dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona z dôvodu, že po N. ulici v Z. viedol osobné motorové vozidlo zn. VW B. S.: NO XXXBJ a to aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 172/2013 s právoplatnosťou 20.11.2013 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvoch rokov. Z pripojeného spisového materiálu, najmä výsluchu odsúdeného, ktorý bol vykonaný bezprostredne po skutku nevyplýva, že by odsúdený viedol motorové vozidlo v nejakej špecifickej, krízovej situácii a mal by svojím konaním odvracať podstatne horší a nebezpečnejší následok, ako bol ten, ktorý hrozil jeho protiprávnym konaním. Ku svojmu skutku uviedol iba to, že ho v celom rozsahu ľutuje a výslovne uviedol, že si bol vedomý uloženého zákazu činnosti. Z výpovede ďalších vypočutých svedkov prítomných pri zadržaní odsúdeného vôbec nevyplýva, že by sa vo vozidle, ktoré riadil, nachádzal niekto ďalší, ani že by sa odsúdený snažil ospravedlniť svoje konanie alebo vysvetliť dôvod svojej jazdy.

Argumenty uvádzané v sťažnosti, ktorými obhajoba vysvetľuje dôvod prečo odsúdený šoféroval osobné motorové vozidlo napriek uloženému trestu zákazu činnosti, sú absolútne neakceptovateľné, v niektorých bodoch skôr absurdné. Argumentovať tým, že v prípade, ak sa vodič motorového vozidla dostane do stavu opitosti a ďalšia osoba, ktorá má súdnym rozhodnutím uložený zákaz vykonávať oprávnenia vodiča, toto vozidlo šoféruje napriek tomu, že nebol zistený žiadny vážny dôvod pre vykonanie jazdy, ide o stav obdobný ako pri krajnej núdzi a odsúdený tým chráni život, zdravie alebo majetok inej osoby, je absolútne nenáležité, odporujúce zákonu, ako aj elementárnym zásadám racionálneho prístupu. Ak by aj bola preukázaná situácia, na ktorú sa odsúdený odvoláva, ani on ani jeho opitý priateľ, vozidlo viesť nesmeli, nakoľko u oboch existovala zákonná prekážka a ak sa odsúdený pre šoférovanie vozidla rozhodol, išlo z formálneho aj materiálneho hľadiska o protiprávne a

neakceptovateľné konanie, ktoré bolo možné posúdiť ako prečin marenia úradného rozhodnutia a to aj s dôsledkami vo vzťahu k posudzovaniu splnenia povinnosti viesť riadny život počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia.

Odhliadnuc od uvedených úvah sťažnostný súd pripomína aj to, že odsúdený L. V. je špeciálnym recidivistom, nakoľko od roku 2013 bol päťkrát odsúdený pre prečin marenia úradného rozhodnutia, čo znamená, že porušil väčšinu zákazov činnosti uložených v administratívnom konaní ako aj trestov zákazov činnosti uložených v rámci trestného konania.

Zistenie o iniciovaní konania o povolení obnovy vo veci Okresného súdu Bratislava II OT 348/2015 zo strany odsúdeného nemajú podľa názoru sťažnostného súdu žiaden vplyv na posúdenie správania sa odsúdeného v rámci skúšobnej doby podmieneného prepustenia. Dôležitou okolnosťou v čase rozhodovania o podanej sťažnosti je iba fakt, že citové rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25.08.2015 sp. zn. OT/348/2015 nebolo zrušené a vyvoláva teda účinky predpokladané ustanoveniami Trestného poriadku a je nevyhnutné naň prihliadať.

Súd prvého stupňa rozhodoval o neosvedčení odsúdeného L. V. v lehote jedného roka od uplynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia v súlade s ustanovením § 68 ods. 4 Tr. zákona veta prvá, nakoľko skúšobná doba podmieneného odsúdenia uplynula odsúdenému 02.09.2016 a rozhodnutie okresného súdu Bratislava I bolo vydané dňa 11.11.2016.

S názorom okresného súdu, že sa odsúdený L. V. v skúšobnej dobe neosvedčil, sa stotožnil aj nadriadený súd a v plnom rozsahu poukazuje aj na dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Vzhľadom k tomu, že nebol zistený žiadny dôvod na zmenu prvostupňového rozhodnutia, postupoval krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.